

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
Letna inozemstvo . . . » 13.000
Letna inozemstvo, USA dol. 15
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 41 (1524)

Gorica - četrtek, 19. oktobra 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

De labore Solis Prvi papež iz slovanskega sveta

V tako imenovanih napovedih preroka Malahije je o novem papežu Janezu Pavlu II. napovedano, da bo »De labore Solis«, to je iz dežele trpečega sonca. Pred konklavom so ljudje vedeli za to napoved, a nihče je ni znal razložiti; sedaj je njen smisel jasen: Novi papež je iz dežele trpečega sonca, iz Poljske, ki je na vzhodu Evrope, kjer sonce vzhaja in ki že dve stoletji trpi, odkar so si jo leta 1795 razdelili sosedje kot se razdeli torta: večji del z Varšavo si je vzela carska Rusija, industrijsko najbolj razviti del s Poznanom si je prisvojila Prusija, južni del, tj. Galicija s Krakovom, je postal delež cesarske Avstrije. Od tistega leta dalje se začnejo trpljenje za poljsko ljudstvo, ki nikoli ni moglo preboleti razdelitve svoje domovine. Sledile so si v preteklem stoletju revolucije leta 1832 in leta 1864, ki so pa vse propadle v krvi in novem nasilju. Sele ob koncu prve svetovne vojne je Poljska znova vstala kot svobodna in zedinjena republika. Toda njeni sosedje so ji znova zapisali smrt leta 1939. Tega leta so po Hitlerjevem napadu na Poljsko 1. septembra Poljsko znova razdelili in sicer na tri dele: vzhodni del si je prisvojila Sovjetska zveza, zapadni del Hitlerjev III. Reich in srednji del z Varšavo je postal nemški »gubernatorat«.

Znova je bila izbrisana poljska republika. Pa ne samo to: Hitler in Stalin sta skupno podpisala tudi fizično smrt poljskemu narodu. Saj se je kmalu začelo množično deportiranje Poljakov v koncentracijska taborišča. To je postalo posebno sistematično potem, ko je Hitler napadel Sovjetsko zvezo v juniju 1941. Poljaki in Judje so postali posebne žrtve nacističnega terorja. A vemo, da Poljaki niso gledali s prekrižanimi rokami na nacistično divjanje. Trpeli so po taboriščih, a so se tudi pogumno borili na bojiščih skupaj z zavetniki in tudi doma. Za zmeraj bo v zgodovini ostala zapisana tragična vstaja v Varšavi poleti 1944.

Usoda Poljske se je potem zapečatila na konferenci v Teheranu in na razgovorih v Moskvi, ko je Stalin vsilil svoj komunistični režim svobodoljubnim Poljakom. Poljska se je po vojni znova zedinila in vstala, a ne več kot demokratična država.

V tej dvestoletni poljski tragediji, ki ji ni še konca, je poljskemu ljudstvu zvesto stala ob strani katoliška Cerkev in njeni duhovniki s škofi. Cerkev je bila v vseh težkih časih zadnjih dve stolet edina neomajna sila, ki so se nanjo Poljaki lahko opirali. Škofje in duhovniki so postali v nekem oziru moralni voditelji poljskega ljudstva, saj so edini ostali, ko so morali laiki umolkovati ali iti v pregnanstvo in ječe. Tako se je med Poljaki skovala po-

sebna vez, ki je edinstvena v Evropi. Ta vez je postala zlasti trdna v zadnji vojni, ko se je Hitler z največjo ihto vrgel prav na poljske duhovnike in redovnike. Pater M. Kolbe je zgled interniranih poljskih duhovnikov. Nacisti niso prizanesli niti kardinalu Hlondu, ki so ga zaprli skupaj s tajnikom, poznejšim kardinalom Filipjakom; osvobodili so ga šele Amerikanci ob koncu vojne.

Po končani vojni se razmere za poljsko Cerkev niso kaj prida izboljšale in je kardinal Višinski okusil komunistične ječe kakor je prej nacistične. Poljsko ljudstvo pa je ostalo zvesto Cerkvi tudi pod rdečim režimom. Tudi sedaj vidi v Cerkvi, v duhovnikih in škofih branilce svojih svobodnih kakor že tolikokrat v zgodovini. Zato pa so se časnikarji italijanske televizije lansko leto čudili, ko so bili v Krakovu pri maši kardinala Wojtyła in niso mogli do oltarja, ker je bila cerkev natrpana.

Iz take dežele prihaja novi papež. Res »de labore Solis«, iz dežele, kjer je sonce dve sto let gledalo najhujše gorje, med drugim Oswiecim (Auschwitz).

Kaj čaka novega papeža? Trpljenja se gotovo ne bo ustrašil, saj ga pozna skupaj s svojim ljudstvom. Dela tudi ne, saj je sam bil tovarniški delavec. Skrbi je imel tudi na Poljskem. Težav s političnimi oblastmi je vaju. Le na nekaj se bo moral šele privaditi: rimske cerkve pri mašah ne bodo tako polne kot jih je videl doma. Kljub temu bo imel nekaj, česar ni imel doma: smel bo svobodno govoriti in učiti, kakor mu bosta narekovala srce in pamet. Mi in vsa ostala Cerkev pa za sv. očeta molimo, hvalježni, da nam je dal papeža, ki pozna stiske sedanjega sveta.

• Pred dvajsetimi leti je 9. oktobra 1958 umrl v poletni rezidenci v Castelgandolfo papež Pij XII., v svetu Eugenio Pacelli. Takoj po novi maši je stopil v službo papeškega državnega tajništva. Od 1917 do 1929 je bil papeški nuncij v Nemčiji, nato je bil kardinal državni tajnik do 14. februarja, ko je umrl papež Pij XI. Pri svojih 63 letih je bil izvoljen za vidnega poglavarja Cerkve. Med drugo svetovno vojno si je veliko prizadeval za lajšanje trpljenja vojni ujetnikov, pregnancev in beguncev. 1. novembra 1950 je proglasil nauk o Marijinem vnebovzetju za versko resnico. Proslavil se je s svojimi globokimi nagovori ob avdiencah, poslanicami in številnimi okrožnicami.

YI Knotts

Prvi pozdrav

Začul slovesno sem zvonjenje doneče med večerni mrak in kot veselo oznanjenje objel duha je up sladak.

Prav kmalu val televizije iz Rima v vse strani sveta veselje množice razlije: spet Cerkev papeža ima.

Vesoljna Cerkev se vzraduje, da je izvolil Duh moža, ki naj vse narode združuje v enotno čredo Kristusa.

Slovenci, Cerkvi vedno zvesti, s pozdravom in molitvijo pomagajmo mu breme nesti — za enega je pretežko.

Rodovi Slave so dosegli najvišjo možno sveto čast, z veseljem bodo vsi prisegli, priznali vdanost in oblast.

A svetega očeta hrani Gospod naj dolgo zanj skrbi, pred vsakim zlom ga varno brani in daj mu mnogo mirnih dni.

Ob izvolitvi poljskega kardinala Karola Wojtyła iz Krakova za Petrovega naslednika na papeški prestol 16. oktobra 1978.

Po 456 letih in 45 papežih italijanskega rodu ima katoliška Cerkev poglavarja, ki ni Italijan. Je to brez dvoma revolucionarna izbira, ki bi pred zadnjim koncilom še ne bila mogoča. Tudi v zadnjem konklavu sprva gotovo ni bila predvidena taka rešitev. To dokazuje osem glasovanj. Da je nazadnje vzniknil papež ne-Italijan je bilo pač sad spoznanja večine kardinalov, da se je v danih razmerah treba odločiti za nove prijeme in se soočiti s stvarnostjo današnjega časa.

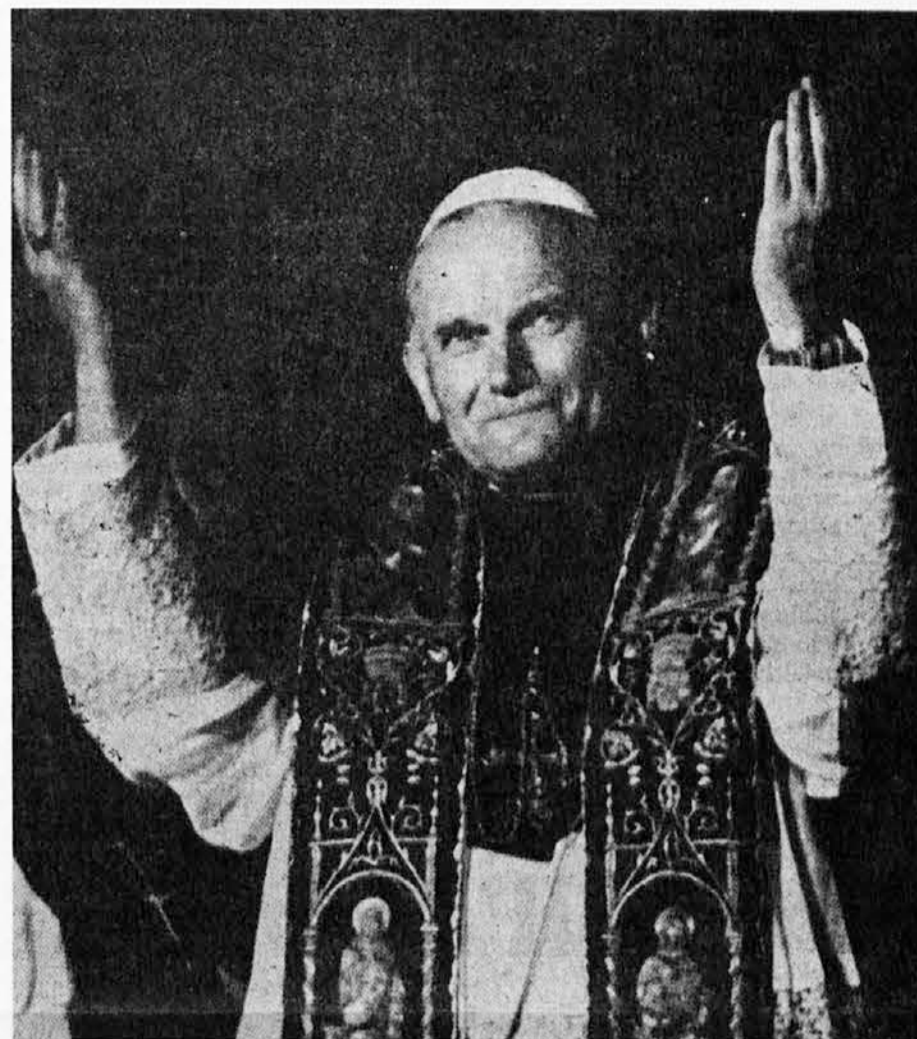
Novi papež je torej Poljak, relativno mlad, star 58 let, do sedaj nadškof v Krakovu v Galiciji. Ni kaj tajiti, izbira je za ves svet, katoliški in nekatoliški, pomenila veliko presenečenje. Seveda se je to presenečenje kmalu sprevrglo v občudovanje novega vodnika Cerkve, zlasti ko so ga sredstva javnega obveščanja približala ljudskim množicam.

Tudi novi papež bo nosil ime svojega neposrednega predhodnika. Imenoval se bo Janez Pavel II. S tem je že nakazal svoj program. V prvem srečanju z množicami po izvolitvi je večkrat omenil Marijo, Mater Cerkve. Treba je vedeti, da je v krakovski nadškofiji največje marijansko svetišče na Poljskem, Čestohova. Zato si je v svoj nadškofijski grb nadškof Karol Wojtyła dal postaviti črko M in spodaj besede: »Totus tuus«, ves tvoj. Že dolgo se ni zgodilo, da bi neki papež začel svoj pontifikat z Marijinim imenom na ustnicah in v srcu.

PRVI NAGOVOR

Prvi nagovor na stotisočglavo množico na trgu sv. Petra je bil preprost. Seveda ne bo nikdar mojster italijanske besede, vendar mu ni tuja, saj se je z njo seznanil, ko je dve leti od 1946 do 1948 študiral na dominikanski teološki univerzi »Angelicum« v Rimu. Dejal je:

Hvaljen Jezus! Predragi bratje in sestre, vsi smo še žalostni za-

voljo smrti našega nadvse ljubljene papeža Janeza Pavla I. Pa glejte! Častiljivi kardinali so poklicali novega škofa na rimski sedež. Daljne sicer, a tako bližnje po skupnosti vere in krščanske tradicije. Strah me je bilo sprejeti to imenovanje, pa sem to storil v duhu pokorščine do našega Gospoda Jezusa Kristusa in v popolnem zaupanju v njegovo Mater Marijo. Akoravno ne vem, če se bom mogel dobro izražati v vašem-našem italijanskem jeziku, če se bom zmotil, popravite me! In tako se vam vsem predstavljam za izpoved naše skupne vere, našega upanja, našega zaupanja v Kristusovo Mater in Mater Cerkve in ta-

ko znova začeti pot zgodovine in Cerkve, začeti z božjo pomočjo in pomočjo ljudi.

ZIVLJENJSKA POT NOVEGA PAPEŽA

»Je močna krščanska osebnost, vedno optimist, preprost sin poljskega naroda, ki zna vedno reči "da" Bogu, Kristusovi Cerkvi in njegovi Materi,« ga je že pred časom označil primas poljske Cerkve kardinal Višinski.

Karol Wojtyła se je rodil v mestu Wadowice blizu Krakova 18. maja 1920 v revni delavski družini. V rojstnem kraju je končal gimnazijo in se nato vpisal na slavno jagelonsko univerzo v Krakovu. Toda že leto dni po vpisu je moral zaradi Hitlerjevega napada na Poljsko prekiniti študije. Med nacistično okupacijo je delal najprej v kamnolomu, nato v neki kemični tovarni. V tem času je dozorel njegov duhovniški poklic. Med delom je skrivaj študiral teologijo, tako da je mogel biti konec leta 1946 že posvečen za duhovnika. Njegov škof ga je poslal na dopolnitev študija v Rim, kjer je doktoriral iz moralnih ved. Kasneje je doktoriral še iz teologije na katoliški univerzi v Lublinu in sam postal tam profesor.

14. julija 1958 ga imenuje papež Pij XII. za pomožnega škofa v Krakovu, 13. januarja 1964 pa postane redni krakovski nadškof. Tri leta nato postane pri 47 letih kardinal katoliške Cerkve. Od tedaj ga je pot zanesla pogosto v Rim. Bil je navzoč na sinodah škofov v Rimu 1969, 1971, 1974 in 1977. Prve sinode leta 1967 se iz solidarnosti do nadškofa Višinskega ni hotel udeležiti, ker so poljske oblasti kardinalu odrekale potno dovoljenje.

Med sinodo škofov 1971 je kardinal Wojtyła prisostvoval beatifikaciji mučenca ljubezni do bližnjega p. Maksimilijana Kolbeja. Nadškof iz Krakova, kamor spada tudi zloglasno nacistično tabo-

(nadaljevanje na 2. strani)

Kardinal Karol Wojtyła ob prihodu v Rim, da bi prisostvoval pogrebu papeža Janeza Pavla I. Prišel je z namenom, da se vrne v svojo škofijo. Sv. Duh je po kardinalih odločil drugače: ostal bo kot papež v Rimu z imenom Janez Pavel II.

Sikstinska kapela na predvečer zadnjega konklava. V ponedeljek 16. oktobra proti večeru je bil tu izvoljen za novega papeža krakovski nadškof Karol Wojtyła

Razgovor pred povratkom v Ugando

Po nekaj tednih bivanja v Gorici se je zopet vrnil v Ugando zdravnik dr. Bernard Spacapan. Pred odhodom smo mu zastavili nekaj vprašanj, na katera je rad odgovoril. Naj bi tudi ta intervju prispeval k povečanju naše soodgovornosti za misijonsko rast Cerkve!

Si zadovoljen, da si izbral namesto vojaške službe delo v Tretjem svetu?

Sem zadovoljen in bi vsakomur svetoval, naj poskusi še on. Ko gledam nazaj na vse, kar sem si sedaj doživel, moram sam sebi priznati, da se je splačalo: težav ni bilo, pa tudi uspehov. Največji uspeh je bil že ta, da mi je sploh uspelo oditi od doma, iz varnega in preskrbljenega okolja tja nekam, v neznanu. Nato pa vsi ljudje in kraji, ki sem jih spoznal. Pa naravnost neverjetna zdravniška praksa! Dolga leta sem si želel, da bi šel za krajši čas v Tretji svet. Zdaj sem to poskusil in vem, da sem si prej predstavljal to izkušnjo vse drugačno kot je v resnici. Namesto romantike sem srečal ogromno človeško bedo in velika socialna nasprotja, ki jih postavlja neposreden stik med prazgodovino in dvajsetim stoletjem.

Kakšne so težave, ki jih omenjaš?

Ko sem se odpravil v Ugando, sem mislil, da bodo glavni problemi vročina, umazanija, divje živali, hrana. To so res težave za nekoga, ki se kot obiskovalec odpravi v Afriko za par tednov. Za tistega, ki tam živi in opravlja neko funkcijo, pa se pojavljajo vse večja vprašanja. Gre namreč za pomen prisotnosti belega človeka v tisti deželi. S čisto profesionalnega stališča je predvsem tu stik z vsemi mogočimi boleznimi, na katere naša univerza le deloma pripravi; stik z bolnikom, ki mu zaradi svoje omejenosti ne moreš pomagati, je huda zadeva, mislim za svojo notranjo umirjenost. Potem je tu veliko vprašanje, ki nima odgovora: je prav, da mi pomagamo, da gre bolnišnica naprej samo zato, ker smo tam mi, saj so sami domačini do nje brezbržni; pa še, da je v pokrajini dobra bolnišnica, vse drugo pa je na psu, npr. šola, prevozi, poljedelstvo, red, socialna pravičnost.

Kako gledajo domačini na zdravnika iz Evrope?

Beli človek predstavlja še vedno tistega, ki je pred stoletji prišel v Afriko in pod krinko civilizacije na vse načine izrabljaj

njena bogastva. Zato nas tolerirajo, nas tudi z veseljem sprejmejo, ampak ljubijo nas ne in nas ne bodo nikoli. Saj se isto dogaja z misijonarji. Ker črnici vedo, da lahko od belca marsikaj dobijo, se sučejo okoli nas, nas častijo in zahvaljujejo. Pa ne zato ker nas imajo radi. Radi imajo blagostanje, ki ga mi predstavljamo. V naši bolnišnici čutimo ta odpor proti belcu, ko silimo domačine k večji produktivnosti, vestnosti pri delu, točnosti; če jih moramo ob taki priložnosti opomniti, opazimo večkrat v njihovih očeh upornost.

V kakšni bolnišnici deluješ?

Gre za državno bolnišnico. To pomeni, da je naravnost odvisna od ugandskega ministrstva za zdravstvo in sodeluje pri vseh njegovih zdravstvenih programih. To pa tudi pomeni, da smo večkrat brez najnujnejšega: goriva za pogonske stroje, zdravil, prevoznega sredstva ipd. Osebe sestavljajo samo domačini, od katerih ni mogoče pričakovati velike pomoči. V misijonskih bolnišnicah je v tem oziru veliko boljše, ker redovnice pazijo na oskrbo, bratje skrbijo za stroje, zdravniki pa opravljajo le svoje delo. Seveda pa so prav zaradi tega misijonske bolnišnice večkrat izven afriške realnosti kot privatne klinike v Italiji. Bolnišnico imava v rokah dva zdravnika, bolnikov je vedno okrog 200, v oskrbi pa imamo približno 150.000 prebivalcev. Najbolj pogoste so infekcijske bolezni (tuberkuloza, malarija, črevesni paraziti ipd.); hud problem so otroške bolezni zaradi podhranjenosti. Sicer pa je vsaka hujša bolezen v tisti deželi težak problem zaradi razdalj, nevednosti ljudi, vpliva domačih zdravnikov-mazačev, pomanjkanja vsakega preventivnega posega itd.

Se rad vračaš v Ugando?

Ostaja mi še dobrih deset mesecev moje obveznosti v Ugandi. Tako sem obljubil in bom to držal. Vem, da sem na tistem delovnem mestu potreben, da ne bo nihče opravljal dela namesto mene. Moram pa priznati, da sem utrujen zaradi nenehnih skrbi in ker v bodoče stanje gotovo ne bo boljše, raje slabše, zato nekako prisiljeno pravim, da grem rad nazaj. Ni mogoče zatajiti želje in potrebe po varnosti in komodnosti, ki jo kot vsak drugi nosim v sebi. Z željo, da bi se mogel spet z vami srečati čez eno leto, pozdravljam ob tej priložnosti vse svoje znance in prijatelje.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Predsednik italijanske republike Sandro Pertini je obiskal Genovo, kjer je bila kot vsako leto 12. oktobra proslava obletnice odkritja Amerike po Krištofu Kolumbu. Kolumb je bil namreč po poreklu Genovečan. V Genovi je Pertini študiral in kasneje 20 let vodil socialistični dnevnik »Il Lavoro«. Studente, ki so ga pričakali pred poslopjem pokrajinske uprave je spomnil, da se je v mladih letih brez oklevanja opredelil proti fašizmu ter jih pozval, naj se danes tudi oni opredelijo zoper nasilje in fašizem.

■ Po umoru kasacijskega svetnika Girolama Tartaglionia v Rimu je postal žrtev teroristov še 50-letni Alfredo Paoletta, univerzitetni profesor v Neaplju in vodja odseka za kriminologijo pri kaznilnici Poggioreale. Zločin si je prilastila skrajnolevičarska grupacija »Prima linea«, ki je naslednica »Oboroženih proletarskih oddelkov«, kateri so se najprej pojavili na jugu italijanske države.

■ Na Bavarskem je na deželnih volitvah ponovno zmagala Krščansko socialna zveza (Christlich-soziale Union), ki jo vodi znani politik Strauss, vendar je izgubila od zadnjih volitev leta 1974 2,5 % glasov in zaradi tega tudi štiri sedeže. Straussovi krščanski demokrati so prejeli 59,6 % glasov (leta 1974 62,1) in bodo imeli 128 poslanskih mest. Socialni demokrati so bili drugi z 31,3 % glasov (66 sedežev, dva več kot do sedaj), njihovi zavezniki liberalci pa tretji s 6 % in 10 sedežev (dva več).

■ Kanceler ZR Nemčije Helmut Schmidt je obiskal Japonsko, kjer se je mudil štiri dni. Tam se je pogovarjal s šefom japonske vlade Fukudo. Razpravljala sta predvsem, kako se zoperstaviti zlem posledicam nihanja ameriškega dolarja. Državnika sta govorila tudi kake ukrepe sprejeti proti mednarodnemu terorizmu, saj so znane tesne vezi med japonskimi in nemškimi teroristi. Nadalje sta razpravljala o razvoju jedrske energije v mirolnih namene ter o sodelovanju med EGS, ZDA in Japonsko.

■ V Belgiji je po 16 mesecih odstopila koalicijska vlada, ki ji je načeloval krščanski demokrat Leo Tindemans. Vzrok odstopa so bile kot že tolikokrat v preteklosti jezikovna nasprotstva med valonsko in flamsko narodno skupnostjo.

■ Vsako leto podelijo iz Nobelove ustanove 6 nagrad. Za medicino jo bodo letos prejeli dr. Werner Arber iz Švice, dr. Daniel Nathans in dr. Hamilton Smith iz ZDA. Nagrade bodo podeljene 10. decembra letos na posebni slovesnosti v Stockholmu.

■ V Washingtonu so se 12. oktobra pričela mirovna pogajanja med Izraelom in Egiptom. Delegaciji vodita izraelski zunanji minister Moše Dajan in egiptovski obrambni minister Ali Hassan. Srečanje je odprl ameriški predsednik Carter. Pozval je Palestince in Jordance, naj se udeležijo pogajanj in tako omogočijo celovito reševanje bližnjevzhodnih problemov.

■ Kakor je bilo pričakovati, je bil upokojeni general 60-letni Joao Baptista Figueiredo izvoljen s 355 glasovi proti 226, ki jih je prejel Euler Bentes Monteiro za novega predsednika Brazila. Nasledil bo generala Geisela in bo svoj šestletni predsedniški mandat začel v marcu prihodnjega leta. V Braziliji so vojaki na oblasti že 14 let. Figueiredo naj bi Brazilijo polagoma uvedel v sistem parlamentarne demokracije z dvema zbornicama.

■ Novi predsednik vzhodnoafriške države Kenija je 54-letni Daniel Arap Moi. Nasledil bo pred tremi meseci umrlega Kenyatta. Kenija je sorazmerno velika država s 584.000 kv. km (za dve Jugoslaviji) in okoli 14 milijonov prebivalcev.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

prejemati, pač pa naj veliko molijo in si prizadevajo za življenje iz krščanske odgovornosti.

● Ob navzočnosti madridskega nadškofa Tarazona in vrhovnega salezijanskega predstojnika Viganòja se je v španski prestolnici končal tretji evropski kongres bivših salezijanskih duhovnikov. Udeleženci so sklenili, da se bodo trudili za pravo krščansko družino, za prenovo šole in za graditve nove Evrope na temeljih krščanskega evangeljskega nauka.

● Vietnamske oblasti so zaprle invalida, ki je bil čudežno ozdravljen v tamkajšnjem svetišču Fatimske Matere božje, kakor tudi rektorja tega svetišča. Oblasti so mnenja, da sta povzročila vznemirjenje med ljudmi in da ju je treba iz razlogov javne varnosti odstraniti.

Oporečništvo v Rusiji

»Samizdat« se je v Sovjetski zvezi v zadnjih letih zelo razširil. Gre za podtalni tisk; vsak, ki prejme izvod tega lista, si ga prepiše ali prepiše in ga potem odda naprej kakemu zanesljivemu prijatelju ali znancu. To pomeni, da se taki listi sami izdajajo (samizdat). Sovjetska tajna policija KGB je samizdat že večkrat zatrla, pa se je zmeraj znova pojavil. Najpomembnejša je izmed tega tiska Kronika tekočih dogodkov, ki poroča o nasilju sovjetske policije nad večjim številom izobražencev, ki se nočejo podrediti nasilnemu režimu in terjajo samo to, da se oblasti držijo razglašeneh zakonskih predpisov.

Zadnje čase so pričele prihajati objave iz »samizdata« na Zahod po tajnih poteh ne le iz Sovjetske zveze, ampak tudi iz Češkoslovaške, Poljske, Madžarske in Vzhodne Nemčije. Vsako leto okrog 5.000 primerkov. Najpomembnejše med njimi povzema postaji Radio Liberty (ki ga vzdržuje ZDA) ter nemška Deutsche Welle ter jih potem oddajata za Vzhodno Evropo. Umetniška razstava Biennale v Benetkah, ki je svetovno znana, je bila lansko leto posvečena prav te vrste odporiški književnosti in umetnosti, kar je povzročilo hud pritisk Sovjetov na rimsko vlado. Ta je poskušala razstavo na vse načine preprečiti, pa se organizatorji pritisku niso vdali.

Slovenci po svetu

Slovenske hranilnice na Koroškem

Z 19 posojilnicami, ki opravljajo vsakodnevno kreditne in denarne posle, razpolaga Zvega slovenskih združenj na Koroškem. Nekajkrat na teden posluje poleg tega 5 posojilnic, še 5 po enkrat tedensko in 3 priložnostne. Skupno je na južnem Koroškem torej 32 slovenskih posojilnic. Sredi Celovca, takoj za Mohorjevim domom v Pavličevi ulici so pred kakim letom odprli osrednji sedež zveze z banko in poslovnimi prostori. Ta sedež omogoča sedaj nov razmah poslovanja.

Porabski Slovenci

Skoraj vsi otroci slovenskih družin v Porabju obiskujejo pouk slovenskega jezika. Kvarno pa vpliva na predšolske otroke madžarski otroški vrtec. V Gorenjem Seniku imajo slovenski kulturni dom in knjižnico. Zameetek muzeja njihove ljudske kulture nastaja v neki kmečki hiši v Števanovcih. Nekaj porabskih študentov je v Ljubljani, kjer študirajo slovensko. narodopisje in knjižničarstvo.

Pomenljivi odgovori

Odbor društva slovenskih akademikov v Ameriki »Sava« je razposlal vprašalno polo številnim slovenskim ljudem v kanadskem mestu Toronto in njegovi okolici. Na vprašalno polo je odgovorila približno polovica vprašanih. Odgovori, ki so jih ljudje poslali, pa so zanimivi tudi za nas v zamejstvu. Zato jih ponatiskujemo.

1. Koliko let misliš, da bo slovenska skupnost še obstajala? - Odgovor: Odvisno od mladine in njihove slovenske zavesti ter s pomočjo izkušnih tistih, ki dajejo mladini trdno podlago.

2. Ali bi te zanimal tečaj slovenščine s slovnico, dalje tečaj o slovenski zgodovini, zemljepisu in literaturi? - Odgovor: Vsako novo znanje bogati človeka in tak tečaj bi pomagal ohranjati slovensko zavest in skupnost.

3. Kateri slovenski organizaciji bi rad pripadal? - Odgovor: Tisti, ki nas bo pošteno uvajala v življenje in nam utrjevala našo kanadsko-slovensko zavest. Ostati moramo v farni skupnosti.

4. Ali misliš, da bi cerkveni obredi v angleščini bili zate bolj pomembni? - Odgovor: Cerkveni obredi naj bi ostali v slovenščini, ker so mladini dovolj razumljivi. Govori in duhovne vaje za versko in duhovno rast kristjana pa naj bi bili po želji.

5. Ali bi hoteli še take ali podobne razgovore od časa do časa? - Odgovor: Taki razgovori so koristni za našo skupnost in za povezavo ter razumevanje med starejšimi in mladimi.

6. O katerih težavah bi še razpravljali? - Odgovor: a) Zakaj smo si tuji v isti skupnosti; b) Ne samo govoriti - tudi delati; c) Vsi imamo nekaj podedovan kompleks, tako da že mladi iščejo razlike v svojih vrstah.

»Družbeno-politični« delavec

Zanimivost z zadnjih volitev v matični domovini: Največ izvoljenih kandidatov je imelo poklic, ki ni nikjer uradno potrjen in ga tudi ni v seznamu poklicev pri uradu za zaposlovanje. Ta poklic se glasi: družbeno-politični delavec. Kakšno delo pa človek s takim poklicem opravlja, ni lahko označiti.

Prvi papež

(nadaljevanje s 1. strani)

rišče Auschwitz, je tedaj v priložnostnem govoru dejal, da v času, ko se toliko duhovnikov in z njimi svet sprašujejo o njihovi identiteti, stoji pred njimi postava p. Kolbeja, ki na vse to odgovorja ne s kakimi ideološkimi govori, temveč z žrtvijo svojega življenja.

Na II. vatikanskem koncilu je nadškof Wojtyła zelo aktivno sodeloval. Izdelati je moral osnutek za 6. poglavje pastoralne konstitucije »Radost in upanje« (Gaudium et spes). Mnogo mu je bilo ležeče tudi na tem, da se poučarijo načela, ki zagotavljajo versko svobodo. Njegovi so stavki: »Človeška oseba je namen, ne pa sredstvo družbenega reda. Vera je vrh in izpolnitev osebnega življenja ter težnje po resnici.«

Bil je podpredsednik konferenice poljskih škofov ter predsednik škofovske komisije za cerkveni študij in laiški apostolat. Kot tak je odločno branil tradicionalni nauk Cerkve; zlasti je bil jasen v vprašanih zakona in rodne otrok. Tu je odločno zagovarjal načela, ki jih je obrazložil papež Pavel VI. v okrožnici »Humanae vitae«.

Papež Pavel VI. je zelo cenil njegovo poučevanje, močno duhovnost in pastoralno gorečnost. Zato ga je povabil, da je marca 1976 držal v Vatikanu duhovne vaje. Govoril je s frančiškansko preprostostjo in prežet globoke ljubezni. Opozoril je na božjo Mater, ki je »veliko znamenje na nebu«. Svet se bori zoper njenega Sina in zoper njo. Ona pa ostaja navzoča v skrivnosti Kristusove Cerkve. Človeška družina se more oddaljiti od Kristus, toda prej ali slej se bo, utrujena od blode nja po cestah brez izhoda, vrnila k Njemu. To je čas velikih preizkušenj, pa tudi velikega upanja.

Glasnik tega upanja je novi papež. Prihaja »iz daljne dežele«, kot se je sam izrazil ob nastopnem pozdravu. Iz dežele, ki je obstala v svoji tisočletni zgodovini, ker je bila vedno tesno povezana z nasledniki sv. Petra. Iz dežele, ki je bila ponovno oropana narodne svobode, razdeljena med sosedne države, ki je izgubila v zadnji vojni petino prebivalstva in dobila povrh po vojni še vsiljeno ateistično vodstvo.

Toda poljska Cerkve ni nikdar klonila, ne v preteklosti ne zadnjih trideset let. Njena duhovščina je ostala vedno tesno povezana s hierarhijo. Poljska Cerkve ne pozna oporečništva. Duhovni poklici so še vedno v porastu, poljski misijonarji delujejo vsepovsod. Enotnost poljske Cerkve in njena organizatorna moč sta ponovno prisilili brezbožno vlado k umiku.

Simbol odpora in duhovne moči poljske Cerkve je Marijino svetišče, zgrajeno v velikem jeklar-skem centru Nowa Huta pri Krakovu. Ko so ga ateistični birokrati načrtovali, je bilo sklenjeno, da v tem centru ne sme nikdar stati kaka cerkev. Nowa Huta naj bi bila spomenik Leninu. Nadškof Wojtyła je izziv sprejel in zmagal: vsa Poljska doma in v tujini je priskočila na pomoč, da stoji tam danes mogočna cerkev, ki vsem priča: »Zmagala si, Devica slavn...«

Iz te preizkušene Poljske prihaja novi papež, ki so mu že dali navzdevek »papež upanja«. Tisto upanje, ki je držalo Poljake pokonci, ko so bili najbolj ponižani in stiskani ter ga hoče Janez Pavel II. posredovati vsej Cerkvi.

★

● Pred 50 leti je 2. oktobra 1928 prelat José María Escrivá de Balaguer v Španiji prikladal v življenje duhovno gibanje Opus Dei (Božje delo), ki naj bi pomagalo članom krščansko oblikovati njihovo življenje. Gibanje ima moško in žensko vejo, ki sta samostojni in ju veže le skupni predsednik. Opus Dei je sicer laiška organizacija, a vsako leto se več njenih članov oddoči za duhovništvo. Gibanje zajema že vse celine in šteje 70.000 članov po 80 državah. Najbolj je razširjeno v Španiji, kjer so mnogi člani na vplivnih mestih španske družbe.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Neukrotljivi Baski

Baskija (Vizcaya) je dobila, podobno kot Katalonija, pred kratkim samoupravo v okviru Španije. Dežela se razteza od Baskovskem zalivu Atlantskega oceana, največji del nje se nahaja v Španiji, precejšen pa tudi onstran meje v Franciji. Na španski strani ji pripada močno pristaniško in industrijsko mesto Bilbao ter svetovno znano obmorsko letovišče in kopalnišče San Sebastián ob Costa Real (Kraljevski obali). Na francoski strani pa tudi znano kopalnišče Biarritz. Špansko Baskijo sestavljajo pokrajine Vizcaya, Alava in Guipúzcoa, v katerih je prebivalstvo vztrajno kljubovalo režimu generala Franca. Nasprotno pa se je prav tako baskovska pokrajina Navarra odločila za generalov režim in ga podpirala.

Svetovna javnost je bila pogosto opozorjena na Baskijo zaradi teroristične organizacije ETA, ki terja odcepitev dežele od Španije. Baskovske pokrajine so močno podvržene priseljevanju iz drugih španskih predelov. Uradniški aparat, policisti in vojaki. Sedanja španska vlada si zelo prizadeva, da bi Baskiji omogočila udržitve njene samouprave, jezika in tradicij in s tem odpravila nezadovoljstvo prebivalstva iz časov pod Francovo vlado. S tem bi tudi utrdila temelje demokratični Španiji.

Turizem v ZDA v porastu

ZDA bo obiskalo letos nad 20 milijonov inozemcev, ki bodo prinesli 8 milijard dolarjev. Doslej v tej državi niso posvečali posebne pozornosti inozemskemu turizmu, saj je njegov delež v primeri z domačinom znašal le 7 odst. Gospodarska kriza pa je prinesla drugačno gledanje. Odkrili so, da inozemski turisti omogočajo obstoj 270.000 delovnih mest. To je več, kot pa jih ustvarja petrolejska industrija in premogovništvo. Po večkratnem razvrednotenju dolarja se je povečalo število japonskih turistov za nad polovico, zahodnonemških pa za nad 40 odst. ZDA nudijo turistom precej ugodnosti: od odličnih in cenjenih voženj od Atlantika do Pacifika pa do poceni dobrih obedov (le 3 dolarje, kakih 2.500 lir) in seveda do najdražjih stvari.

Socialistične države trgujejo s Čilom

Leta 1973 je prodal Čile socialističnim državam blaga v vrednosti 39,6 milijonov dolarjev. Do leta 1977 je ta prodaja narasla na 57 milijonov dolarjev. S tem se je pod sedanjo čilsko vlado zvišal letni obseg trgovine s socialističnimi državami za okrog 9 odstotkov. Posamezne socialistične države, ki so trgovale s Čilom, so naslednje: Romunija, Sev. Koreja, Kitajska, Češkoslovaška, Madžarska, Jugoslavija, Poljska, Sovjetska zveza in Vzhodna Nemčija. Čile je v svetu znan zlasti po svojih rudnikih bakra in drugih strateških kovin.

V Angoli ni verske svobode

Vlada v Angoli je prepovedala graditi nove cerkve. Prepovedala je tudi »Cerkve in organizacije, ki terjajo neposlušnost in nespoštovanje zakonov«. Odpravila je oprostitve davka za cerkve. Cerkevni tisk in krščansko vzgojo pa nadzoruje sedaj komisija za »revolucionarno usmerjanje in politično-ideološko vzgojo«. Misijonarji in duhovniki lahko sicer naprej delujejo, v kolikor njih delo lahko obogati, po presoji vlade, »obnovo države«. Cerkve, ki jih vlada priznava, lahko prejemajo iz tujine darove, ki pa jih sama vlada nadzoruje.

UTRIP CERKVE

● Posebno romanje v znano Marijino svetišče Mariazell v Avstriji je pripravila dunajska »Kmečka zveza«, ki se ga je udeležilo 2.000 romarjev iz Nižjeavstrijskega. O razumevanju med člani družine je govoril udeležencem dunajski pomožni škof Kuntner.

● Škof v St. Pöltnu (Avstrija) Franz Žak je odločno nastopil zoper zakone, sklenjene za poskušnjo ali samo za določen čas. Dejal je, da to niso zakoni, temveč življenjska laž. Tiste pa, ki so se ločili brez svoje krivde in se nato znova samo civilno poročili, pa je pozval, naj ne izgubijo poguma. Zakramentov sicer ne morejo

ŠKOFIJSKO ZBOROVANJE TRST: Kristjani iz oči v oči

Mladi in zborovanje

Marsikdo misli, da stoji mladina tržaške cerkvene skupnosti, ki je sestavljena iz dveh občestev: italijanskega in slovenskega, ob strani ter skoraj v dvomu in v nezaupanju pričakuje tržaško škofijsko zborovanje. Večkrat tudi pripomnijo, da se vsi mladi izogibamo verskega vprašanja, češ to je starokopitno in preveč dogmatično. Kaj pa menijo mladi?

Če boljše pogledamo na komisije, opazimo, da so mladi skoraj prikrajšani pri delu, oziroma ni skupine, ki bi razglabljala o vprašanju mladih vernikov, ki večkrat gledajo na Cerkev iz ptičje perspektive. Torej pripravljali odbor je skoraj pozabil na mlajše ude Cerkev. Zakaj je prišlo do tega? Zakaj je mladina prikrajšana? To so kritična vprašanja in odgovori prav tako.

Nekateri mladi osme komisije so čutili potrebo, da se srečajo z vso mladino, ki bi želela deliti svobodo, pravičnost in ljubezen: vrednote, v katere verujemo. Tako so se izjavili člani osme komisije za mesec junija letos. Prve dni septembra pa so sklicali skupno sejo, da bi vzbudili večje zanimanje za uresničitev srečanja, ki želi biti predvsem praznik v božjem pomenu besede. Tako sem se tudi jaz odločila za aktivno sodelovanje in stopila skupaj z njimi na pot pripravljajca.

Tudi ta korak ni bil lahek in ni lahek. Stalno prihajajo na dan razne težave, problemi, posebno vsebinskega značaja. Večkrat se sporečemo, kako naj sploh poteka to srečanje. Treba je poudariti, da smo že marsikaj konkretnega izvedli.

Odziv italijanske strani je bil zelo občuten, medtem ko je pri Slovencih skoraj odjeknilo v prazno. Zakaj? Izgovorov je dosti. Vendar smo se kdaj vprašali, zakaj pasivno gledamo na premike v Cerkvi? Zakaj nečemo aktivno sodelovati?

Bodimo si na jasem! Obe skupnosti, italijanska in slovenska, sta živeli večino ma ločeni, ne da bi se razumeli in srečali v dialogu. To pa se mora počasi reševati. Nekaj se je že premaknilo zlasti s koristnimi srečanji četrte komisije, ki obravnava dušnopastirska vprašanja slovenskih vernikov.

Vsi moramo pripomoči k lepšemu in skladnejšemu razumevanju. Posebno pa moramo skrbeti za našo Cerkev, ki se skuša obrniti nazven k ljudstvu, ki ima marsikaj povedati. Torej povejmo, kaj nas muči in tlači! To zborovanje je priložnost, ki jo lahko izkoristimo prav v tem pogledu.

Rosana Purger

Spremembe pri tedniku »Vita Nuova«

Pri tedniku »Vita Nuova«, ki ga izdaja italijanska Katoliška akcija v Trstu, se je že dolgo pripravljala sprememba. Pred časom je bila v duhovniškem svetu imenovana posebna komisija, ki naj bi vprašanje proučila in stavila predloge. Postavljala se je zahteva, naj bo tednik zares glasnik tržaške škofije. Pripravljalo in študijsko delo je trajalo štiri leta.

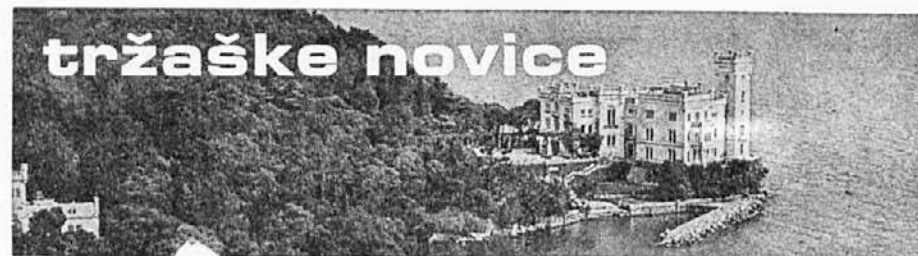
Sredi septembra je izšla zadnja številka tednika pod prejšnjim uredniškim odborom. V listu je bilo več tridih člankov, v katerih avtorji zagovarjajo preteklo linijo tednika. To je bila poslovilna številka. Mislim, da ni bilo ravno lepo slovo. Gospod škof je takoj obvestil duhovnike, da bo list po kratkem presledku ponovno izšel v nedeljo 8. oktobra. To se je tudi zgodilo.

Novi urednik lista je ravnatelj tržaškega semenišča msgr. Eugenio Ravnani. Pod urednik je Silvano Latin. Gospod škof je napisal precej dolg uvodnik, v katerem opiše ves potek priprav na spremembe pri listu in razloži, čemu spremembe. Izraža zaupanje, da bo Vita Nuova glas svobode, demokratičnega in konstruktivnega sožitja. Biti mora simbol in garancija svobode za vse, kajti njene barve so barve brezkompromisne vere in službe v ljubezni.

Tednik premaguje začetne težave, ker so odrekli svoje sodelovanje mnogi nekdanji sodelavci, ki s spremembo pri listu niso zadovoljni. Prva številka je bila po obsegu bolj skromna, druga pa je že boljša.

Tedniku Vita Nuova želimo, da bi se uresničila pričakovanja g. škofa Bellomi-ja. Upamo, da bo prišlo tudi do koristnega sodelovanja z našim tednikom Katoliškim glasom.

Stanko Zorko

Novi sv. Anton

Pri nas se je zadnje čase nekaj spremenilo. 33 let, odkar se je 1945 zopet uvedla slovenska služba božja pri tej cerkvi, smo imeli svojo mašo ob nedeljah in zapovedanih praznikih ob 7. uri zjutraj. Precej let je bil kljub temu obisk precej velik. Zadnja leta pa je število obiskovalcev vedno bolj padalo. Razmere so se v zadnjih petnajstih letih močno spremenile. Ob nedeljah zgodaj zjutraj vstajajo samo izletniki, drugi pa spijo. Gledanje televizije, poslušanje radia, vsakovrstne prireditve ob sobotah zvečer ljudi utrujajo, da si morajo ob nedeljah privoščiti več počitka. Tako so nedeljske maše že ob 8. uri zjutraj postale prezgodnje.

Prav zaradi tega so v naši župniji spremenili red nedeljskih maš. Tako smo se pomaknili od 7. na 8. uro. Zaenkrat se moramo zadovoljiti s to rešitvijo in vabimo vse slovenske vernike iz naše župnije in tudi iz okoliških župnij, kjer nimajo nič slovenskega, da prihajajo k naši maši ob 8. uri.

Jasno je, da je to samo en korak naprej. Slovenci, ki prebivajo v kakih osmih župnijah v sredini mesta, potrebujejo več maš in še marsikaj drugega. Ali morejo upati, da bodo kaj dosegli? - J. P.

V Marijinem domu v Rojanu bo na misijonsko nedeljo 22. oktobra ob 17. uri

BOGAT SREČOLOV za slovenske misijonarje

in prikaz letošnjega ekumenskega potovanja ob diapozitivih.

Škedenj

V ponedeljek smo spremenili na škedenjsko pokopališče dobro znano Jožico Sancin, po domače Pepco. Ni spadala v vrste izobražencev, vendar je v svojem življenju veliko prispevala v skupno korist. Že kot otrok je stopila na kor in prepevala Bogu v čast, vseskozi zvesta cerkvenemu petju skozi 70 let. Bila je aktivna ob vsaki nabiralni akciji in korist cerkve ali ob posebnih cerkvenih dogodkih. Dolgo let je skrbela za verski tisk in raznašala po družinah slovensko besedo. Bila je tudi kandidatinja na listi SSK. Vid ji je vedno delal težave, zadnje čase je kar oslepela in je dolgo časa bila odsotna od javnega življenja.

Bog naj ji bo obilen plačnik.

Sestanek sekcijnega odbora SSK Devin-Nabrežina

V sredo 11. oktobra se je sestal sekcijni odbor ob prisotnosti deželnega tajnika dr. Stoke, da natančno prouči in zavzame stališče do izdelka tehnično urbanistične komisije devinsko-nabrežinske občine. Po obširni in poglobljeni razpravi je odbor osvojil omenjeni dokument z nekaterimi popravki, ki se tičejo naravnega razvoja kraških vasi, v katerih je danes onemogočena vsakršna gradbena dejavnost tudi domačinom.

SSK zahteva, da se istočasno z izdelavo podrobnega načrta za turistično izkoriščanje izdela tudi načrt za razvoj kraških vasi, ki naj omogoči izključno domačinom gradnjo za naravni razvoj. Odbor je izrazil željo, da bi SSK v občinskem svetu podprle vse demokratične sile, katerim sta pri srcu ohranitev in razvoj narodnih značilnosti našega Krasa.

Sekcijni odbor je nadalje sklenil, da se že na prihodnji seji zahteva razpravo in glasovanje o resoluciji, ki jo je SSK predstavila že v maju in ki daje občinskemu odboru točne smernice za celotni urbanistični razvoj občine, ki naj bo tak, da se zmanjša gradbena dejavnost ter ohrani narodnostno razmerje v celotni občini.

Končno je dr. Stoka seznanil prisotne s sedanjim političnim položajem in deželi, na pokrajini, v tržaški občini in v konzultah ter s političnimi izbirami SSK v omenjenih upravnih telesh. Poudaril je nenadomestljivo vlogo SSK v tem kočljivem političnem trenutku in željo, da ne bi naša stranka ostala sama zaščitnica slovenskih interesov v deželi.

Dr. Stoka je še v imenu pokrajinskega tajništva pohvalil odlično organizacijo tradicionalnega Našega praznika, ki je tudi letos žel velik uspeh, ter redne sekcijske izlete, ki so nenadomestljivo sredstvo za

Pismo misijonarja Majcena za misijonsko nedeljo 1978

Tai Nan, 1. oktobra

Te dni sem imel srečo, da sem se sestal z bivšo prednico s. Pavlo, ki je kitajskega rodu in doma iz Kunminga na kitajski celin. Vzela je vlak iz Hongkonga v Kanton. Tam je telegrafirala svojemu očetu v Kunming, če sme priti. Dal ji je dovoljenje (!) in nato so ji dale tudi oblasti dovoljenje za potovanje.

Sedla je na letalo Kanton-Kunming. Našla je očeta, ki ima 80 let, še kar pri moči. O veri se ni razen z očetom z nikomer pogovarjala. Na zunaj ni sledu o krščanstvu, kristjani se med seboj ne smejo sestajati. Salezijanski duhovnik p. Cen je uslužben kot navaden delavec pri trgovini z rižem. Srečala je tudi nadškofa Kunga. Poročil se je. Maševati ne sme niti imeti stikov s kristjani. Na tihem pa se je zanimal, kako je sedaj v Cerkvi. Salezijanska šola še stoji. Na njej je napis »15. državna šola«. Poslopje je precej zanemarjeno. Katedrala je zapuščen. V času kulturne revolucije so gorečnezi razbili vsa okna. Vse jestvine so na karte in povsod je treba v trgovinah čakati v dolgih vrstah. Uslužbeni so mrki in silno nevljudni. Ljudje nimajo nobenega ideala več in žive naprej brez smisla. Avtomobilov skoro ni, vse se premika na biciklih. Vlaki in avtobusi dobro funkcionirajo. So precej hitri in dosti lepi. Druga s. Thao pa ni mogla obiskati svojih domačih, ker je v gorah protikomunistična gverila in ji zato oblasti niso hotele izdati dovoljenja.

Sedaj pa še okence v Vietnam! Novice so od letošnjega avgusta, torej precej sveže. 1. avgusta je bilo v Vietnamu še 112 salezijancev, razdeljenih na 14 postojank. Med temi je 18 duhovnikov, 5 diakonov (ki jim oblasti ne dajo dovoljenja za posvečenje; res »čudovita« svoboda!), 13 bratov laikov, 63 klerikov in 13 novincev. V Luong Khuongu je 19 salezijancev. Ravnatelj so zaprli. Duhovniki, ki so bili po »osvoboditvi« na hitro posvečeni, ne smejo dušnopastirsko delovati. V Thanh Binhu so 4 salezijanci s 500 kristjani. Doživljajo omejitve pri delu na vseh koncih in krajih. V Docu je 9 salezijancev. Eden je duhovnik, ki so mu pomagali na poti

V društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 23. oktobra ob 20.15 govoril tržaški škof Bellomi na temo

KRISTJAN IN MARKSIZEM

spoznavanje naše domovine in za krepitev družabnosti med člani in prijatelji SSK.

Zemljevid tržaškega ozemlja

Izdalo ga je Založništvo tržaškega tiska (ZTT). Na njem so označena slovenska ledinska imena, ki pričajo o starem slovenskem kulturnem izročilu na tem območju. Ledinska imena se nanašajo tudi na območje tržaškega mesta, ki se je v zadnjih letih razširilo na slovenske kraje v okolici.

Zemljevid je odlično delo. Kaže pa se še potreba po izdaji zemljevida mesta Trsta z oznako ulic in pomembnih ustanov. Domača imena obstajajo tudi za poimenovanje mnogih tržaških ulic in predelov. Povrh vsega pa bi tak mestni zemljevid odlično služil obiskovalcem iz Jugoslavije, saj bi jih razen s posameznimi ulicami seznanil tudi s sedeži slovenskih kulturnih ustanov, npr. s Kulturnim domom, kar sedaj italijanska izdaja mestnega zemljevida nalaže zanemarja.

k duhovništvu slovenski Korošci s svojimi darovi. Zelo ubožno živijo 4 salezijanci z enim duhovnikom v Tan Cangu, so pa duhovno zelo močni. V Tam Haiu je 11 salezijancev, od njih 8 novincev. Nadaljujejo z apostolatom, pomagajo župnikom, poučujejo katekizem in delajo. V Ba Thonu je življenje trdo in spremenljivo. Tu živi predstojnik delegat, ki pa ne sme vršiti kanoničnih vizitacij. V Ku Chiju je državni kolektiv izročen v oskrbo redovnikom. Med njimi so tudi trije salezijanci, ki jih vodi sobrat laik, po poklicu inženir. Največja salezijanska skupnost je v Dalatu, kjer živi v študentatu 21 klerikov z dvema duhovnikoma. Da se prežive, morajo mnogo delati. Konec avgusta je bila hiša zaplenjena. Kam bodo šli ti kleriki sedaj? V Tahime je 7 klerikov, ki opravljajo socialno službo. Zidati morajo nove kolektivne hiše po gozdovih. Trije salezijanci so

Marijina družba v ulici Risorta 3 ima nedeljo 22. oktobra ob 17. uri

MISIJSKO PRIREDITEV

Na programu je igra

»PUŠČAVA BO CVETELA«

petje zbora od Novega sv. Antona in bogat srečolov.

trenutno zaprti. Sestre Marije Pohočnice v Saigou kar lepo delujejo z otroškimi vrtcem in z delom na dveh župnijah, kjer imajo dve postojanki. Trenutno pripravljajo sto otrok na prvo sv. obhajilo.

Naši Korošci so mi nekaj nabrali. Ko dobim denar, jim ga bom skušal po malem poslati prek komunistične banke v Hongkongu. Včeraj (30. septembra) sem moral upihiniti v obednici 7 večjih in 4 manjše svečke na torti, ki so mi jo za mojo 74-letnico poklonili.

Vse to sem vam, dragi bralci napisal, da bi vas opozoril na naše duhovnike domačine, ki delajo v tako težkih razmerah. Naj bi jim bila vaša molitev v tolažbo in duhovno pomoč, zlasti tistim, ki so zavoljo vere po ječah brez pravega upanja, da se bodo še kdaj vrnili med svoje brate...

212 primorskih Slovencev ne bo pozabilo svojih turinskih dni pred sv. Sindonom. Bilo je edinstveno romanje v življenju. Lepše bo samo še eno, zadnje, — v vstajenje.

• Letošnje akademsko leto ljubljanske teološke fakultete z oddelkom v Mariboru so začeli 30. septembra zvečer s slovesnim somaševanjem v ljubljanski stolnici. Z nadškofom - velikim kanclerjem dr. J. Pogačnikom so somaševali novi dekan fakultete dr. Steiner, novi prodekan p. dr. Benedik in dva slušatelja fakultete. V svojem nagovoru je nadškof Pogačnik poudaril, da so duhovnikom poleg naravnih kreposti (poštenost, iskrenost, delavnost) potrebne še mnoge posebne, ki jih terja duhovniški stan, tako vera, upanje, ljubezen, smisel za odpoved, čistost, duh molitve. Pomen molitve je nadškof posebej naglasil: ta pomaga duhovnikom pri premagovanju vseh težav, ki so združene z njihovim poklicem.

Župnija Zgonik je 30. septembra letos prirčno sprejela svojega novega župnika Vojka Makuca. Od leve: devinski župnik in dekan msgr. Ivan Kretič; bivši župnik v Zgoniku in sedaj župnik v Nabrežini Bogomil Breclj; goriški nadškof Peter Cocolini; novi župnik; Franc Štuhec, ki je župnijo nekaj časa upravljal po odhodu g. B. Breclja

Romarski dan v Turinu

(2)

Par minut nato smo že pred baziliko Marije Pomočnice kristjanov in pred velikimi zavodi, ki jih je zgradil sv. Janez Bosko in njegovi salezijanci. Priletni vrtar pravi svojim znancem, da težo obiskov turinskega Sindona nosi zlasti Valdoco, kakor se ta del mesta imenuje. Tu je predvsem veličastna bazilika in okrog nje vse, kar romar potrebuje in želi. Posebno ženske opazujejo trinadstropno stavbo s številnimi zunanji hodniki in verandami, ki so po Don Boskovih zamisli vedno v cvetju in zelenju. Mnogi romarji obiščejo Don Boskove sobe v tretjem nadstropju, kjer je pravi muzej predmetov iz Don Boskovega časa. Ura je že dvanaesti in po kratki »borbi« se tudi naš dolgi pulman prerine iz ozkih ulic na široke turinske aleje, ki so prava rešitev za promet v teh tednih.

Po kosilu in oddihu pa zopet naprej na popoldanski ogled velemesta! To soboto ne več na znamenito Supergo, temveč na bližnji Monte cappuccini. To je nekdanja turinska utrdba, sedaj pa neposredno nad mestom majhen kapucinski samostan z lepo cerkvijo, prav primerno za popoldansko pobožnost z litanijami. Ob samostanu je planinski muzej, ki ga seveda radi obiščemo, da tako vsaj v njegovih dvoranah vidimo, česar ne moremo v resnici.

Se kratek obisk 168 m visokega stolpa Mole Antonelliana, potem pa malo za ravednost malo zares na obisk po elegantni in najlepši turinski ulici Roma in zopet je večer, ko ura poziva tržaške romarje na disciplino in na točnost. Tu zapišemo za zgodovino, da so turinski taksiji zaslužili ob naših sobotah kar lepe tisočake, ker se je skoro vsako soboto kdo kje zagledal in tako zamudil. Dodati je treba, da je bilo to le »doma« v Turinu, na dolgem potovanju pa je bila pri vseh skupinah kar vzorna točnost.

Po večerji smo imeli za zadnji dve romarski skupini prostovoljni obisk Turina

ponoči. Navadni romarji komaj ponoči bolj opazimo in doumemo, da turinska občina zelo sodeluje in s svojimi prizadevanjem močno podpira večtedenski praznik v Turinu. Vse glavne ulice, vsi trgi, predvsem številni spomeniki, zlasti pa zgodovinske stavbe so izredno lepo razsvetljeni. Najlepše je seveda okrog stolnice, kjer ves mesec ni nobenega prometa, kar pomeni resnost in zbranost za vse.

In zopet: Vsak večer ob 21. uri je katedrala do kraja polna in je ob tej uri v stolnici skozi vseh šest tednov velika koncertacija pod vodstvom več škofov vsak večer. Kar romarje najbolj preseneča, je sodelovanje tisočev v stolnici pri tej večerni maši. Po vrsti slišiš med tržaškimi romarji: nikdar in nikjer v Italiji nismo slišali takšnega italijanskega skupnega petja kakor v Turinu. V povojnem času smo obiskali marsikatero romarsko italijansko cerkev, a podobnega sodelovanja ni bilo nikjer. Vso zaslugo pri večernih mašah pred sv. Sindonom imata menda organist in kar dva dirigenta, ki vodita skupno petje.

Romanje na Sv. goro

Slovenska duhovnija v Gorici je že pred dobrim mesecem napovedala za misijonsko nedeljo popoldne romanje na Sv. goro ob 50-letnici sedanje cerkve, ki je vstala na razvalinah prejšnje po prvi svetovni vojni. Za ta jubilej je po dolgih letih prenavljanja svetogorske cerkve vsa prečišče na in pomlajena, da res z veseljem stopi vanjo in ima občutek, da stojiš na kraju, kjer je Marija sama naročala Urški Ferligojevi, pastirici iz Grgarja, naj na Skalnici poskrbi, da bo zrastle cerkev.

Kot beremo v »Voce Isontina« so tudi goriški mestni župniki z g. nadškofom na čelu za isti popoldan napovedali mestno romanje. Zato bo g. nadškof skupno z dušnimi pastirji iz Gorice opravil koncelebracijo za vse slovenske in italijanske romarje.

Ta skupna maša bo ob 15. uri. Zato naj romarji tako uredijo svojo pot na Sveto goro, da bomo tam gori za to uro, pa naj bodo to tisti, ki gredo peš iz same Gorice ali tisti, ki pojdejo s krožnim avtobusom od meje v Rožni dolini do Solkana in potem peš, ali pa tisti, ki gredo z lasnim avtomobilom do vrha. Naš goriški avtobus za tiste, ki so se prijavi, bo odpeljal s Travnika točno ob 13. uri, tj. ob 1. uri popoldne do Prevala. Naprej pa bo treba iti peš ali pa se poslužiti taksija, ki bo vozil od tam do vrha. Ne pozabite na prepuščnice! Nasvidenje torej na Sveti gori v nedeljo popoldne!

V nedeljo 29. oktobra ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

MISIJSKA PRIREDITEV

s srečovalom. Predstavili se bodo igralci iz Vogrč na Koroškem z režiserjem Vincom Zaletelom.

Protest

Zavodni svet državnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom »Ivan Cankar« v Gorici, zbran na izredni seji dne 13. oktobra ostro protestira proti ravnanju goriškega šolskega skrbnika dr. Camilla Imbrianija, ki je brez utemeljenih razlogov in na nedopusten način odvzel vodilno mesto na slovenskih šolah prof. Albinu Sirku.

Zavodni svet omenjene šole se s tem pridružuje enakemu stališču profsorskega zbora na istem zavodu in sindikata slovenskih šolnikov, izraženem v posebnih pismih šolskemu skrbniku.

Zavodni svet odobrava odstop svojega predsednika g. Saverija Rožiča takoj po tem ukrepu šolskega skrbnika. Vzel je tudi v pretes možnost, da bi odstopili vsi njegovi člani in s tem na najbolj viden način izrazili svoj ogorčen protest. Vendar je končno prevladalo stališče, da vsi člani zavodnega sveta ostanejo na svojih mestih in da s svojim delom budno pazijo na vse neprimerne ukrepe, ki bi prinesli škodo slovenski šoli. Tako kot so člani sveta tudi vedno delali!

Člani zavodnega sveta trgovskega zavoda izražajo svoje priznanje štiriletnemu delu prof. Albinu Sirku na mestu poverjenega ravnatelja te šole; s svojim delovanjem je odpravil pomanjkljivosti na učno-vzgojnem področju in izgladil nesoglasja na zavodu. Pod njegovim vodstvom je bila dosežena enotnost v pogledih in stališčih tako na šoli kot v sindikatu. In svet ne izključuje možnosti, da je bila prav ta okoliščina določenim krogom v napoto.

Člani Zavodnega sveta zahtevajo končno, da pride do ustreznega pogovora med njegovimi zastopniki in šolskim skrbnikom dr. Camillom Imbrianiem.

Gorica, 17. okt. 1978

Koncertna sezona v Gorici

Pred nami se ponovno odpira kulturna sezona v najširšem pomenu besede. Gledališče, koncerti, predavanja, ljudska prosvetna dejavnost — vse to prinaša s seboj jesenski čas. V teh vrticah si bomo v bežnih obrisih ogledali program letošnje koncertne abonmajske sezone v Gorici, ki jo skupno prirejajo Glasbena matica, Zveza slovenske katoliške prosvete in Slovenska prosvetna zveza. (Podrobnosti o abonmajih in ceni vstopnic bomo poročali kasneje.)

Prvi koncert bo 16. novembra v Attemsovi palači, kjer bo nastopil priznani Trio Tartini iz Ljubljane (sestavljajo ga pianist Bertonec, violinist Bravničar ter čelist Škerjanc). Na drugem koncertu, ki bo 6. decembra v deželni Avditoriju, bo na

sporedu velik vokalno instrumentalni koncert. Nastopili bodo solisti, zbor in orkester. Simfonični orkester Slovenske filharmonije iz Ljubljane, pevski zbor Consortium musicum iz Ljubljane in vokalni ter instrumentalni solisti bodo nastopili med drugim s skladbami Brahmsa in Lajovca. Slednjega bomo slišali Psalm 41 za soli, zbor in orkester. Dirigent bo Uroš Lajovic.

V novem letu se bo sezona nadaljevala s februarjem. Dne 1. februarja bo v gledališču Verdi nastop ljubljanske Opere. Na to že sedaj opozarjamo naše občinstvo, saj bo imelo gotovo prvič v Gorici možnost gledati operno predstavo v slovenskem jeziku. Na programu bo znana in priljubljena opera iz slovenskega glasbenega repertoarja. V istem mesecu, 20. februarja, bo nastopila slovenska pianistka Marina Horakova z izbranim klavirskim programom (v Attemsovi palači).

Koncertno sezono pa bo 13. marca zaključil nastop, ki ga bo imel v goriškem Avditoriju zbor Collegium musicum iz Beograda. Gre za zelo znan pevski ansambel, ki si je pred leti že osvojil prve nagrade na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Arezzu.

Program letošnje koncertne sezone je vsekakor zelo pester in zanimiv ter obsega vse možne glasbene vrste. Poleg tega predstavlja zelo kvalitetne ansamble, nekatere prvič v našem mestu, kar bo gotovo še večja privlačnost za vse ljubitelje glasbene umetnosti.

Zasedanje deželne sveta SSK v Jamljah

V četrtek 12. oktobra je zasedal v Jamljah deželni svet Slovenske skupnosti. Predsednik Andrej Bratuž se je ob začetku te prve seje najširšega strankinega odločujočega organa po poletnem premoru najprej ustabil ob obsodbi napadov na spomenike slovenskim junakom in ob spominu na pokojnega papeža Janeza Pavla I. Sledilo je poročilo političnega tajnika Draga Stoka o trenutnem političnem položaju v deželi in še posebej glede naše narodne skupnosti in njene zaščite. Opisal je pogajanja za sestavo programske večine za novo deželno upravo. SSK je pristopila k sporazumu, potem ko so bile v program sprejete njene bistvene zahteve: prizadevanje dežele za globalno zaščito in reševanje vprašanj v njeni pristojnosti, rešitev zahtev po avtonomiji slovenskega šolstva, radio in televizijske oddaje, preveritev lokacije proste industrijske cone, za katero v sporazumu ni več omenbe »na Krasu«.

O goriški pokrajini in o zadržanju SSK, ki ni mogla pristopiti k večini zaradi neupoštevanja slovenskih zahtev, je poročal tajnik Marjan Terpin.

O reševanju zapletenega političnega položaja na tržaški pokrajini, občini in po rajonskih svetih sta poročala Rafko Dolhar in Ivo Jevnikar.

Po daljši diskusiji, v katero je poseglo okoli 15 prisotnih, je deželni svet SSK z glasovanjem odobril zadržanje svojih predstavnikov glede zgoraj omenjenih vprašanj. Jasno pa je prišla do izraza volja, da stranka ne bo sprejemala politikompromisov glede njenih bistvenih političnih in narodnostnih idealov zaradi izgovarjanja na nujnostni položaj. Tudi v širših programskih sporazumih se bo še naprej dosledno in samostojno borila zanje in se bo pri tem polno poslužila možnosti preverjanja izpolnjevanja programov, kot jih na primer konkretno predvideva deželni sporazum.

Na seji je bilo tudi sklenjeno, da o teh in drugih vprašanih priredi strankino deželno vodstvo seminar, ki bo 28. in 29. oktobra v Beli peči. Položaj pa bo končno preverila stranka še na deželni kongresu, ki naj bi bil spomladi pred evropskimi volitvami.

Kam spada Goriška?

V nekaterih furlanskih listih se že daj časa pogreva vprašanje o pripadnosti Gorice in Goriške. Zemljepisno in kulturno naj bi bila goriška pokrajina del Furlanije in v prihodnje z njo povezana ter na deželni ravni ločena od Trsta. Na Goriškem pa prevladuje med italijansko javnostjo mnenje, da Gorica ne sodi niti pod Trst niti pod Videm, pač pa da ima lastno kulturnopolitično zgodovino, kljub furlanskemu značaju tako imenovane goriške Furlanije. Goriški krogi so tudi proti temu, da bi se naša dežela razdelila na dve, tj. na Tržaško in Furlanijo, saj bi Gorica v takem primeru postala predmet pravega upravopolitičnega boja med Trstom in Vidmom.

Bralci pišejo

Prikrievanje dramatičnega stanja

Ob poročilu, ki ga je »Katoliški glas« objavil v zvezi z dokončanim sprejetjem zazidalnega oz. regulacijskega načrta za Gorico na seji goriškega občinskega sveta, se je treba res vprašati, če omenjeno poročilo ni bilo prikrojeno tako, da slovenska javnost konec koncev le ne bi bila seznanjena z zakulisno igro italijanskih strank, ki v svoji dejavnosti težijo predvsem za tem, da bi Slovence kot narodno skupnost čim bolj razkrojile in jim spodnesle, potem ko so jih idejno in politično razcepile, še njihovo življenjsko osnovo.

Če primerjamo poročilo o občinskem glasovanju za zazidalni načrt v »Katoliškem glaslu« s poročili v drugih listih, pride do izraza obžalovanja vredna pomanjkljivost, ki si je neki neodvisni listi nikakor ne bi smeli privoščiti. Iz drugih poročil je namreč razvidno, da je glasovanje o omejenem zazidalnem načrtu poteklo v goriškem občinskem svetu precej drugače kot je mogoče povzeti iz izvajanja pisca v »Katoliškem glaslu«. In da je s tem, seveda, tudi odgovornost za sprejetje načrta drugačna.

Netočno je, da pisec poročila v »Katoliškem glaslu« zmanjšuje odgovornost Krščanske demokratije, zatiruje, da so njeno zadržanje pogojevali socialni demokrati. Potemtakem Krščanska demokratija ni samostojna stranka? Tudi ne odgovarja dejstvom pridevek »ne vsi«, češ da niso vsi demokrati glasovali za načrt, saj se je pri tem vzdržal le eden od njih. Čemu poskus prikazati demokrščansko stranko drugačno kot pa se kaže nasproti Slovincem že vsa povojna leta kljub kakim izjemam?

In prav sprejetje zazidalnega načrta za Gorico, ki tako uničuje posega v življenjsko tkivo Slovencev, jasno kaže, da se demokrati, kadar gre za protislovenske ukrepe, povežejo tudi s komunisti in sprejmejo, dasi z različno medsebojno taktiko, ustrezne sklepe. Dejstvo, ki ga pisec poročila v »Katoliškem glaslu« o sprejetju regulacijskega načrta spet zamolči. Pravi namreč, da so se pri glasovanju vzdržali predstavniki PSI in PCI. V resnici pa sta se od komunistov vzdržala samo dva, drugi štirje pa so zapustili sejno dvorano. In to prav ob glasovanju. In ta njihov odhod je očitno omogočil, da je bil protislovenski načrt sprejet. Iz takega ravnanja ni mogoče povzeti drugačnega sklepa kot to, da so bili demokrati in komunisti medsebojno dogovorjeni. Komunisti so se torej glasovanja »vzdržali« in s tem navidezno opravičili zaupanje njihovih slovenskih volivcev.

Zaskrbljen goriški Slovence

● Dva dni pred smrtjo papeža Janeza Pavla I. je srbski patriarh German sprejel v Beogradu nadškofa Ramona Torella Cascanteja, podpredsednika Tajništva za ednost kristjanov. Odkar je namreč predsednik Tajništva kardinal Willebrads tudi nadškof v Utrechtu na Nizozemskem, opraviča večino njegovih nalog v Tajništvu Torella Cascante. Tega sta k patriarhu pospremila svetovalec beogradske nunciature Pablo Puente in urednik »Blagovesti« prelat Alojz Turk. Patriarh German je izrazil svoje zadovoljstvo nad tem obiskom, saj je to že tretje srečanje s papeškim Tajništvom za ednost kristjanov. Medsebojni odnosi so se gotovo izboljšali, k čemer sta mnogo pripomogla tudi zadnja dva papeža. Zato je čutil patriarh German za dolžnost, da se je udeležil maše zamušnice za Pavlom VI. in sprejema na nunciaturi ob nastopu Janeza Pavla I. Torella Castante je s svoje strani razložil delovanje Tajništva in dejal, da zahteva pot do edinstva mnogo potrpežljivosti, dobre volje, zlasti pa molitve. Na skupnih sestankih se namenoma ne razpravlja o spornih vprašanih, temveč o tem, kar nam je skupno, in tega je silno veliko.

● Italijanski minister Bonifacio je v bivši kraljevi palači v Neaplju podelil letošnjo mednarodno literarno nagrado »Knjiga leta« delu, ki ga je spisal režiser filma o Jezusu, Franco Zeffirelli, »Moj Jezus«. Knjiga je letos doživela že devet izdaj.

Radijske oddaje Celovec in Washington

Radio Celovec (Klagenfurt) je zadnji čas nekoliko spremenil urnik svojih slovenskih oddaj. Nedeljska oddaja ostaja ob istem času (7.05-7.35), enako tudi torkova dopoldanska oddaja (9.30-10.00). Naprej pa so pomaknjene popoldanske slovenske oddaje ob delavnikih in sicer na čas od 14.10-15.00. Sobotna dopoldanska oddaja pa od 9.45-10.30.

Radio Washington bo od 5. novembra dalje oddajal slovensko ob 5.15 zjutraj in ob 6.30 (prej ob 6.00 in 7.15).

Podzemski svet v slikah

SKAD je v četrtek 12. oktobra imel prvi kulturni večer v letošnji sezoni. Povabil je učitelja S. Rebea, da je prikazal delo naših jamarjev in s tem tudi lepote podzemnega sveta, ki ga odkrivajo na svojih pohodih. Gre za lepote, ki so nam ostalim zemljanom prikrite, saj poleg Postojnske in morda še jame pri Brišičih ostalih jam skoraj ne poznamo. In vendar so žive besede S. Rebea in njegovi diapozitivi pokazali, koliko neslutene lepote leži skrite v številnih kraških jamah, ki so znane le ljubiteljem podzemnega sveta kot so npr. Kraški krti. Pa tudi na Cerkljanskem, Tolminskem in še drugod po Sloveniji imamo podzemske jame z njih zanimivostmi.

Poučni večer se je zaključil s predvajanjem filma o jami v Ravnah nad Cerknom, ki ga je Rebec posnel v sodelovanju s prijatelji. Res, zanimiv film. Predavatelj je zaključil z ugotovitvijo, da je jamarstvo šport in ljubezen do narave, toda ker se drži predvsem podzemnega sveta, kjer ni rekordov in tudi kolajne ne, se mladi težko ogrejejo zanj. Zato jih tudi na kulturnem večeru skoro ni bilo.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: dve osebi iz salezijanske župnije v Trstu 6.000 lir.

Za Katoliški dom: C. M. 90.000; Marijina družba 20.000 lir.

Za Alojzijevišče: N. N., Devin, 20.000; sestri Orel v spomin pok. Alberta Primožič 20.000 lir.

N. N., Jamlje, za sklad Katoliškega glasa 2.000 in za svetišče na Sv. gori 10.000 lir.

Ob pogrebu Ljudmille Radovan poklanjajo za cerkev v Nabražini Petelin Miro, Zerilli Tino in Salvo 45.000 lir.

Za mavhinsko cerkev: ob osmi obletnici smrti dr. Miroslava Legiše ožji sorodniki 30.000 lir.

V spomin 35-letnice nove maše g. Fr. Svare poklanja Gizela Pegan iz Saleza za cerkev v Nabražini, za cerkev v Zgoniku in za Zavod sv. Družine po 20.000 ter za cerkev v Samatorci 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Albina Clementi Garavello 1.000; N. N. 5.000; v nabiralniku 3.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: ob smrti mame Terezije Bucik daruje hči Iva 20.000; v spomin iste darujejo Sonja, Tanja in Pavel 10.000 lir.

Za ustanovo telesno oviranih mladeničev ANPS, Trst, ul. Cantù 45: Vida Cergol v spomin pok. strica Franca Brezovec 20.000; N. Oblak 5.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Marija Bizjak v spomin pok. Tončke Černigoj 3.000; Nada Žerjal-Zaghet v spomin Nede Miot 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: družina Škočir, Trst, 50.000; N. N. Trst 40.000; N. N. Trst 20.000; N. N. Trst 50.000; Cervini, Trst, 20.000; Nesch, Trst, 5.000; Pido, Trst, 1.000; N. N. Trst 6.000; Bertini, Trst, 2.000; N. N. Trst 20.000; N. N. Trst 4.500; Mery Bizjak, Trst, 20.000; D.K.P.M., Trst, 150.000; M. B., Trst, 10.000; E. Z., Trst, 10.000; M. M., Trst, 60.000; N. N., Trst, 15.000; N. N., Trst, 5.000; Nedda Mandic, Trst, 10.000; Massimo Cantorelli, Trst, v spomin na pok. Leopolda Listuzzi 2.000; Amelia Pangos, Trst, 10.000; Antonija Ščuka, Rojan, 5.000; N. N., Domjo (mesečni prispevek) 10.000; Pina in Noreta Cerozica, Trst, 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

»Števerjanski vestnik«. Izšla je 7. številka za september-oktober 1978. Prinaša rezultate X. športnega tedna, šolske vesti, poročila o sestavi goriškega pokrajinskega sveta ter objavlja črtico »Nevihita«. Objavljenih je tudi 6 slik iz življenja števerjanskega občestva.

SSG iz Trsta bo uprizorilo igro »Leda« v Kulturnem domu v Trstu v četrtek 19. oktobra ob 16. uri za red H, v petek 20. oktobra ob 20. uri za red J.

SSG bo nastopilo s komedijo »Kradi malo manj« v četrtek 19. okt. ob 20.30 v Ljudskem domu v Sv. Križu, v petek 20. okt. ob 20.30 v Ljudskem domu v Trebčah, v nedeljo 22. okt. ob 17.30 pa v Slomškovem domu v Bazovici.

V prosvetnem domu na Opčinah bo nastopil v ponedeljek 23. oktobra ob 20.30 Andrés Valdés s programom pantomine »Gib in tišina«.

V Slovenskem kulturnem klubu v ulici Donizetti 3 bo v soboto 21. oktobra na sporedu srečanje z izvoljenima predstavnikoma SSK Alešem Lokarjem in Bojanom Brezigarjem. Začetek ob 19. uri.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 22. do 28. oktobra 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benediji. 10.30 Danes obiščeemo Tipano. 11.05 Mladinski oder: »Vitez na obisku«. 11.45 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Lahka glasba. 9.30 Psihologija predšolskega otroka. 10.05 Koncert. 11.00 Odlomki Svevove proze. 12.00 Prizori iz zdravniške ambulante. 12.20 Vesela glasba. 13.15 Naša pesem 1978. 14.10 Kulturna beležnica. 14.20 Glasbeni ping pong. 17.05 Koncert Glasbene matice. 18.05 Cas in družba. 18.20 Opera glasba.

Torek: 9.30 Poznate Evropo? 10.05 Koncert. 11.00 Podlistek: »Moč preteklosti«. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Literarni utrinki. 14.20 Glasba in zanimivosti iz naših vasi. 15.00 Mladi izvajalci. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Koncert Glasbene matice. 18.05 Slovenska književnost v Italiji. 18.20 Opera glasba.

Sreda: 9.30 Nekdanji avtorji, kakor jih vidi Boris Pahor. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Odlomki iz operet. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Koncert Glasbene matice. 18.05 »Mesečnik«. Satirična oddaja. 18.25 Opera glasba.

Četrtek: 9.05 Iz južnoameriške folklore. 9.30 Družina v sodobni družbi. 10.05 Koncert. 11.00 Podlistek: »Moč preteklosti«. 13.15 Cecilijanka 1977. 14.10 Danes bomo govorili o... 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Priročnik lahke glasbe. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Klavirski skladbe v dobi čitalnice. 18.05 Gospodarska družba v pokrajini. 18.25 Opera glasba.

Petek: 9.30 Iz beležnice Zore Tavčar. 10.05 Koncert. 11.00 Nenavadne življenjske zgodbe. 12.00 V starih časih. 12.30 Glas in glasba narodov. 13.15 Seghizzi 1978. 14.20 Pesmi iz polpretekle dobe. 15.00 Popularni pevec o sebi in drugih. 15.35 Zgodovina rock in pop glasbe. 16.30 Otroški vtikjak. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Kulturni dogodki. 18.20 Opera glasba.

Sobota: 9.05 Z vseh koncev sveta. 9.30 Življenje besed. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Slovenske povojne revije v Italiji. 14.30 Končno, sobota! 15.35 Iz filmskega sveta. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Kadar se utrga oblak«. Izjava Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Romanje v Čestohovo

»Katoliški glas« pripravlja za prihodnje leto romanje v Čestohovo na Poljsko. Potovanje bo trajalo devet dni od petka 20. do sobote 28. junija. Med potjo so predvideni postanki v Bratislavi (Slovaška), Krakovu, obisk zloglasnega taborišča Oswiecim (Auschwitz), tri dni v Čestohovi. Povratek s postankom v Wroclawu (Breslau) in v Pragi. Po izvolitvi krakovskega nadškofa Wojtyły za novega papeža postaja romanje še posebej privlačno.

Ko bomo prejeli potrdilo o rezervaciji hotelov na vsej poti, se bo pričelo vpisovanje. Potreben je veljaven potni list in vizuma za Češkoslovaško in Poljsko s 6 fotografijami. Vizume bo oskrbela potovalna agencija IOT iz Gorice.

Za gobavce na Madagaskarju: Milka Gorican, Gorica, 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Dragica Malalan 10.000; N. N. 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. 20.000. Za revijo »Katoliški misijoni«: N. N. 5.000 lir.

Za slovenske misijonarje: župnija Rupa-Peč 150.000 lir.

Za misijone: N. N., Opčine, 5.000 lir. N. N., Trst: za Zavod sv. Družine in za Alojzijevišče po 15.000 lir.

N. N., Trst, za sklad Katoliškega glasa in za svetišče na Sv. gori po 10.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo